

Beeld Jeroen Musch

Het eerste huis van Julie Fuchs: een atelierwoning in de schaduw van het Plofbos

[Britte van Meurs](#)

Architect Julie Fuchs en haar partner Gijs van der Velden kochten samen met 25 andere families een deel van het Hembrugterrein in Zaandam. Het voormalig militair industrieterrein is al twintig jaar verlaten, maar bleef gesloten voor publiek. Vlak naast het Plofbos ligt de enclave van elf monumentale panden, waar Fuchs de schilderwerkplaats verbouwde tot woonhuis met atelier.

Het geheim van Holland, lees ik op het bordje van het kleine museum waar ik langsloop. Ik had bij het bord ‘verboden toegang’ tussen de hoge hekken door ontmoeten, maar enigszins geïntimideerd ben ik rechtdoor gelopen.

De herontwikkeling van het 42,5 hectare grote Hembrugterrein is in 2011 gestart. In verschillende loodsen en panden zitten inmiddels bedrijfjes, maar grote delen staan nog leeg. Het gebied houdt nu het midden tussen een historisch openluchtmuseum en een hip bedrijventerrein.

Explosieven

Op een uithoek ligt het Plofbos, waar – de naam geeft het een beetje weg – explosieven werden getest. In de gebouwen die ernaast staan werden wapens gemaakt en munitie

opgeslagen. Deze wat kleinere panden zijn gezamenlijk gekocht door 26 families. Zij gaan hier wonen én werken.

Als ik het terrein op loop, verdwijnt de geheimzinnige sfeer van de hoge hekken. Tussen hopen zand en bouwmaterialen lopen kinderen van allerlei groottes in kleine bendes van en naar trampolines en verstopplekjes. Volgend jaar wonen er 49 kinderen, vertelt architect Julie Fuchs me als we in de keuken zitten. Een transformatie van militaire basis tot levenslustig mini-dorp.

Beeld

Jeroen Musch

Groots volume

Het huis van Fuchs en haar partner is 34 meter lang en 6 meter breed. In de nok is het pand 6,4 meter hoog. Oorspronkelijk was dit één ruimte. Dit grootse, langwerpige volume wilden ze behouden.

In het midden van het pand heeft Fuchs een huisje binnen in het huis gebouwd, dat woonkamer en atelier van elkaar scheidt. Dit is het intieme midden, waar de slaapkamers en badkamers liggen. Aan weerszijden loopt een gang, waardoor de lange zichtlijnen door het pand bewaard zijn gebleven. Ik kan de oude houten spanten van het plafond door zien lopen tot in de werkplaats.

Beeld Jeroen Musch

De vloer in de woonkamer is van beton. Behalve in de keuken, waar houten planken liggen. ‘Het moest hier zachter zijn’, legt Fuchs uit. ‘Zo is een kopje niet meteen stuk als je het laat vallen.’ We doen een paar passen terug. Het vlak van de keukenvloer is net een weerspiegeling van de slaapvertrekken erachter. Alsof we naar het huisje kijken in een plas van hout.

De kastanjabomen moesten om voor het saneren van de grond. Vervolgens werden ze gedroogd en tot keuken vertimmerd”

Roestige ronding

Aan de keuken heeft Fuchs een uitbouw toegevoegd. Een hoek van glas die open kan, zodat de eettafel in een handomdraai tuintafel wordt. Een roestige golvende ronding loopt binnen en buiten om de vouwpui heen. Die is gemaakt van cortenstaal, een metaal dat overal op het Hembrugterrein terugkomt. Gijs van der Velden en zijn collega’s van het 3D-metaalprintbedrijf MX3D hebben het driedimensionaal geprint.

Beeld Jeroen Musch

De pui is nieuw, maar verder zijn de materialen zoveel mogelijk hergebruikt. De deuren, de wastafels en het bad op pootjes in de badkamer komen van Marktplaats. Fuchs wijst op een stukje metaal in het keukenblad: een kogel. Het hout van de keuken komt van de kastanjabomen die hier voor de deur stonden. Ze moesten om voor het saneren van de grond. Vervolgens werden ze gedroogd en tot keuken vertimmerd.

In het atelier staan de oorspronkelijke, enkelglazen ramen van het huis. Eentje is zojuist geschilderd. Dit worden de deuren van de kledingkasten.

Net voordat ik ga, haalt Van der Velden het blauwe zeil van de pui aan de buitenkant. Een grote plas water plenst naar beneden. 'De Schilderwerkplaats' staat in het metaal gegraveerd. Voorlopig worden hier even geen wapens maar kozijnen geschilderd.

[Britte van Meurs](#)

Britte van Meurs onderzoekt hedendaagse fenomenen. Vanuit de filosofie en antropologie schrijft ze over prangende vragen om daarmee aan het denken te zetten.